

hoc distantia centrorum minuitur, & respectu partis uniuersi ad qua fit intersectio plus profundatur centrum sphaerae continentis respectu contactus in tanto, quanto linea a e fit maior q̄ linea a b, & hoc est quod proponebatur.

LXXXV.

Si duae sphaerae intra tertiam secundum circulum aequalem circulo maiori sphaerae, intra quam fit intersectio, se intersecent, utraq; illarum sphaerarum sphaeram, intra quam fit intersectio, intersecabit, & omnium illam superficierum sphaericarum communis sectio erit periferia circuli unius.

Verbi gratia: Sit in sphaera, cuius centrum a intersecet sphaeram, cuius centrum sit b intra sphaeram, cuius centrū sit c secundum circulum aequalem circulo maiori sphaerae c, dico q̄ sphaera a & sphaera b intersecabunt sphaeram c, & omnium superficierum sphaericarum illarum sphaerarū erit communis sectio periferia circuli secundum qd' sphaerae a & b fiebat intersectio, hic est cuiusdam circuli magni sphaerae c, quonia enim circulus maior diuidit sphaeram p̄ aequalia, quia transit per centrū eius ex diffinitione, tunc patet, q̄ aequalis eidē utcunq; contingat eum in sphaera p̄duci, diuidet eam per aequalia. & sic intersecabit secundum illum circulum utraq; sphaerarum. s. a & b sphaera c. Sphaera autem a intersecante sphaeram b, communis sectio est periferia circuli per 79. huius, diuidit autē iste circulus sphaeram c per aequalia, ergo intersecat. est ergo eius periferia in superficie c, sed & eadem periferia est in superficiebus sphaerae a & b. In omnium ergo sphaerarū illarū trium superficiebus est illa circuli periferia, est ergo ipsa communis sectio omnium superficierum dictarum sphaerarum, quod est propositum.

LXXXVI.

Lineam a centro sphaerae per centrum circuli sphaeram secantis orthogonaliter ductam, medio abscissae portionis, est necessarium applicari.

Sit sphaera cuius centrū a, & sit circulus b c d, cuius centrū sit e, abscindens portionē sphaerae, ducaturq; linea a e, & p̄ducatur usq; ad superficiē sphaericam, cui incidat in p̄uncto f. Dico, q̄ linea a e necessario applicatur puncto, qui est medium abscissae portionis sphaerae in conuexo uel concauo ipsius, & q̄ hoc est punctum f. ducantur enim lineae a b & a c, & copulentur lineae e b, e c, e d, erunt itaq; trigona a e b, a e c, a e d omnia secundum latera aequalia angulos respicientia, adinuicem p̄portionabilia, qm̄ illa ipsorū latera sunt adinuicē aequalia, ut patet per sphaerae & circuli diffinitiones, & quia latus a e est omnibus comune. anguli itaq; b a e, c a e, d a e omnes sunt aequales per 5. sexti, ergo per 25. tertij angulus b f, c f, d f sunt aequales, & quonia pro ductis quibuslibet lineis a centro a ad periferiam circuli b c d, idem semper accidit. palam, quia punctus f est in medio portionis abscissae de sphaera, & hoc proponebatur.

LXXXVII.

Proportionem partis superficiei sphaericae ad totalem superficiem suae sphaerae, sicut anguli solidi in ipsam a centro sphaerae cadentis ad octo re-ctos solidos necesse est esse.

Verbi gratia. Sit a b c pars superficiei sphaericae alicuius sphaerae, cuius sit d. & ducantur lineae a d, d b, d c, & in ipsa superficie ducantur lineae a b, b c, a c, fietq; pyramis, cuius uertex est punctum d, & basis a b c. palam quoq; quoniam angulus circa punctum d est solidus, tribus angulis superficialibus contentus. Dico, q̄ quae est p̄portio illius anguli ad 8. re-ctos angulos, qui replent locum solidum circa centrum d, eadem erit proportio superficiei sphaericae quae est a b c, ad totam sphaericam superficiem suae sphaerae. Imaginationem enim plurimi circuli magni, transeuntes per omnia puncta illius superficiei,

non

